

Dette er fortellingen om ei jente som trodde hun var s trist og lei, men som plutselig husket hvor fantastisk hun egentlig var, og at egentlig var hun jo glad.

Det var en gang, og det var et sted. Der, og da, ble ei lita jenta fdt. Eller, lita og lita.. Det var en liten kraftplugg som kom ut av morens mage. Som barn skjnte hun lite av tilvrelsen. Verden rundt henne var stor, rar og fryktelig uoversiktelig. Det var s mange mennesker der.. Alltid s mye nytt oppleve. Jenta s alt fare forbi i en dis, og gjemte seg helst hjemme, hvor det for det meste var stort sett de samme folkene hun mtte p. Sjenert, det var det hun var.

Jenta vokste til, og var fortsatt like forvirret av verdenen hun bodde i. Ikke kunne hun skjnne hvorfor ingen av folkene rundt henne likte det samme som henne, heller. Tidvis virket det som om noen hadde sagt dem ved fdselen at fotball, tv og klr var det de mtte bry seg om. Den informasjonen var i alle fall ikke gitt til jenta. Kanskje hadde noen tullet ved hennes fdsel, og hun hadde gtt fem p. Bker, musikk og skole syntes jenta var best, til stor forundring for de jevnaldrende.

Men en dag ble jenta inspirert, og ville prve noe nytt. Hun ble med disse underlige menneskene p samme alder p fest. Mulig hun fikk servert en magisk eliksir, for etterp ble hun en av dem. En med samme interesser som de andre.

Det betydde av fra tirsdag til fredag snakket man om hvor det var fest i helga, og hva man skulle ha p seg p festen. P fredag og lrdag festet man, og sndagene mttes man for snakke om ting man angret p at man hadde gjort. Mandagene snakket man ogs om hva man angret p, for det var viktig gjenta alt i klasserommet.

Det tok et par r, s ble jenta lei. Hun flte seg litt som den midterste sauen i en diger saueflokk, s hun lp til skogs. Hun fikk seg en jobb, som praktisk talt plumpet opp i fanget hennes. Hun kjpte seg klr som ikke lignet de andres, rett og slett fordi hun likte disse klrne best. Fortsatt var hun venn med de andre. Den store forskjellen var at jenta n hadde ftt plass inne i seg selv, hun hadde blitt den hun egentlig var. Bkene ble tatt fram, skolekunnskapene fikk stvet brstet av seg - jenta trivdes.

Det skjedde mye fantastisk etter dette. Jenta fikk mange nye jobbtillbud, venner som lignet seg selv, ja til og med kjrester. I tur og orden hadde hun to kjrester, hun trivdes i forholdene, men kom seg lett over bruddene. Livet hennes var perfekt, hun fikk til alt hun ville, hun var lykkelig. Mange ml ble ndd, og til slutt ndde hun det hyeste mlet av dem alle. Hun fikk drmmegutten. Det var han, som etter noen mneder i hennes liv, stakk hull p den myke, rosa bobla hun svevde i, hyt over skyene. En br avskjed fra ham senket henne mange ml; fra langt over skyene til et digert hull i bakken. Jenta forsvant litt, hun mistet seg selv igjen. Nede i bakken l hun, glemte alt om hvem hun var. Tankene ble svarte, fremtiden var mrk. En stund glemte hun at hun var glad. Hun glemte at hun en gang bare hadde vrt farger, hun hadde vrt en klump av lykke, som ndde ml etter ml.

Helt til en dag. Solen skinte p det mrke hullet hun l i, og lurte smilet frem hos jenta. Hun klatret opp av hullet, og der fant hun seg selv igjen. Hun puttet den hun var inn i kroppen sin, og kjente igjen p hvordan det fltes vre et menneske.

Jenta forsto at hun aldri ville gi opp sine ml. Hun ble igjen en klump av lykke, hun ble alle farger, hun ble den hun ville vre, og hun skjnte at den hun var, var hun fordi hun virkelig var seg selv. Og hun skjnte plutselig viktigheten av smile til verden, for f verden til smile tilbake.